

Beste familieleden, vrienden en betrokkenen,

Wat fijn dat jullie (weer) meelezen en zo betrokkenheid tonen op mijn leven en werk in Uganda. Dat doet me goed!

Nu ik een paar maanden in Uganda ben, wil ik jullie graag wat laten proeven van mijn dagelijks leven. Dat is nog niet zo makkelijk, want geen dag is hetzelfde. Ver vooruit plannen is iets wat hier niet zo gebruikelijk is; vaak wordt pas op de dag zelf duidelijk wat er op de 'agenda' staat. Soms uitdagend, soms ook heerlijk relaxed.

Daarnaast nog iets moois: ik ben verloofd met Laurentine, het bijzondere verhaal hierover is ook te lezen in deze nieuwsbrief.

Veel leesplezier!

Een hartelijke groet,
Paul Nijssse

Het is regentijd, en daarbij hoort natuurlijk ook regen. Al duurde het wel even voordat de regen ook daadwerkelijk kwam. Normaal zijn er twee regenseizoenen: van maart tot mei en van september tot november. Dit jaar was het al bijna april toen de regen echt kwam. Nu neemt de regen wat af en is het makkelijker om bijvoorbeeld de was te drogen. En wat het weer de komende tijd gaat doen? Dat moeten we maar gewoon tevreden tegemoet zien...

Met enige regelmaat maak ik een **ritje naar de hoofdstad Kampala** (~30 km). Soms met zwaailicht en sirene in de ambulance, wanneer we een **baby met spoed** naar het academische ziekenhuis moeten brengen (foto). De afgelopen weken ook **regelmatig** om instanties te bezoeken in verband met mijn **werkvisum** (een traag proces dat veel geduld en gebed vraagt). Door de vrijwel altijd aanwezige file duren die ritjes soms lang (1-2 uur).

Zondagschool

Eén van de weinige dingen waar ik wekelijks mijn klok op gelijk kan zetten: zondagschool.

Elke zondagochtend om 9 uur verzamelen we met de kinderen van Noah's Ark in de gemeenschappelijke ruimte van het kinderhuis. **Gezamenlijk zingen en bidden** we met elkaar, waarna we in verschillende groepen uit elkaar gaan. De kinderen uit mijn groep (9-10 jaar oud) nemen een kruk mee, en zoeken ons plekje buiten op. Regent het? Dan wijken we uit naar een afdak zitten.

De **docenten** voor deze groep zijn 'aunties' Hermina en Annabel, de 'teachers' Loïs en Hadassa en ikzelf. Eigenlijk zijn we natuurlijk allemaal even 'teacher', maar Hermina en Annabel worden in het dagelijks leven al 'auntie' genoemd, dat blijven we nu ook doen. Ik blijf zelf ook 'uncle Paul'. Loïs en Hadassa zijn **twee tieners**. Heel mooi om te zien hoe zij, nadat ze zelf jaren op zondagschool zaten, **nu teruggeven wat ze toen kregen**.

Als groep bidden we nogmaals. Een **Bijbelles** volgt, waarbij we elke 5 weken hetzelfde thema volgen. Zo hebben we in de afgelopen tijd bijvoorbeeld de Bergrede en elementen uit de kerkdienst behandeld. Zo mogelijk proberen we naast het vertellen en Bijbellesen ook een **beeldend aspect** in te brengen. Zo hebben we een miniatuur huisje op een rots en op zand aan een 'storm' onderworpen om een goed beeld van de wijze en dwaze bouwer te krijgen. En wisten we elkaars voeten toen het over de voetwassing bij de les over Goede Vrijdag ging. Als afsluiting knutselen we iets, doen we een spelletje of zingen we. Deze weken leren we een lied om de Bijbelboeken uit het hoofd te leren.

En dan is het tijd om naar huis te gaan. Even rust na een intensieve ochtend. Biddend om **Gods zegen**; voor de kinderen en voor onszelf als docenten.

Werken als (medisch) technneut

Een groot deel van mijn dagelijkse werkzaamheden vallen onder de noemer 'technisch'. Een looprek afstellen voor (en met) een verlamd meisje, gedoneerde apparatuur controleren en zo mogelijk/nodig repareren, met tieners een telefoon of piano repareren, bestaande apparatuur in de kliniek controleren en onderhouden, etc. Hieronder zomaar **wat beelden** uit de afgelopen tijd met betrekking tot mijn technische werkzaamheden.

Kapot mobiel repareren, samen met een van de tieners van Noah's Ark

Looprek afstellen; de patiënte was erg geïnteresseerd en hielp graag mee

Gaat dit laboratorium-instrument weer naar behoren functioneren?

Meedenken wanneer techniek komt kijken bij revalidatie

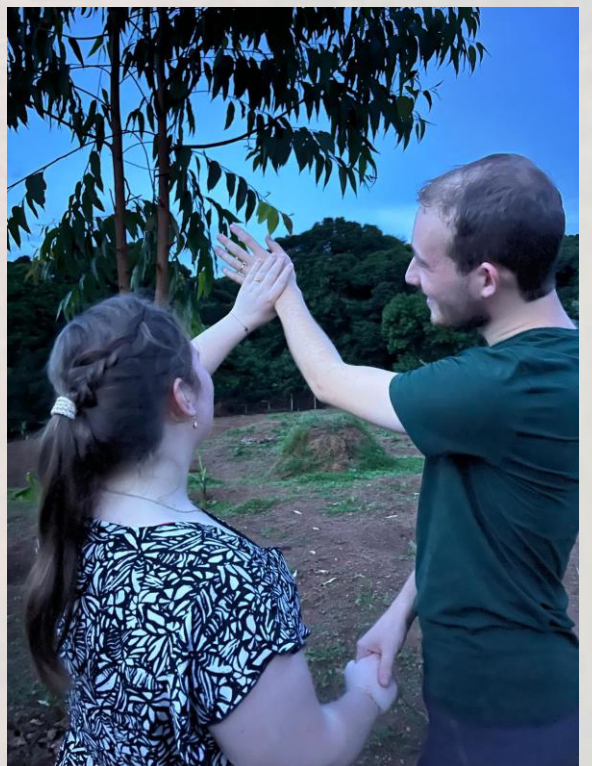
Sommige kinderen hebben net even een **extra steuntje** in de rug nodig. Of in het geval van Benon: een steun voor de benen. Deze vrolijke jongen neemt de wereld zoals het is, ook al loopt hij **anders dan de kinderen om hem heen**. Sinds enkele weken krijgt hij behalve therapie ook ortheses die zijn benen helpen om recht te gaan staan. Wel interessant, niet comfortabel. En toch is hij ook hierin weer **veerkrachtig**. Ik ben betrokken bij dit proces vanwege de geavanceerde medische en technische achtergrond die hierbij komt kijken.

Verloofd: hoe een leven gered werd

Samen met het kliniektteam had ik plannen gemaakt. Gezellig onder het lunchen. Mijn collega's zouden voor de organisatie zorgen, dat mocht ik loslaten. De datum werd geprikt op dinsdag 30 april. Met een speciale reden? Nee, een dag eerder of later zou ook prima zijn geweest.

Met een geplande datum en de hulp van collega's kon ik Laurentine met een gerust hart ophalen van het vliegtuig. Twee weken zou ze op bezoek komen in de meivakantie. **Wat een fijn weerzien en samenzijn!** En als kers op de taart wilde ik Laurentine ten huwelijk vragen. Eerst samen, op z'n Nederlands. 's Avonds op de bananenplantage van Noah's Ark in alle rust bij ondergaande zon. Bewust in alle rust, want **dit aanzoek had verstrekkende gevolgen voor Laurentine.** Samen trouwen betekent ook samen wonen op de plaats die God ons wijst. Op dit moment is dat Noah's Ark in Uganda, ver weg van familie, vrienden en werk in Nederland. **Ze zei: 'ja'.** Waar Laurentine dacht dat het nu voorbij was, stond er nog een **aanvullend programma** op de planning. Een huwelijksaanzoek in Ugandese stijl. We mogen namelijk wel Nederlanders zijn, maar we waren in Uganda en hopen daar ook te gaan wonen. Dus werden we opgepikt door de muziekgroep van Noah's Ark en begeleid naar de kliniek, zodat we daar ook publiekelijk zouden verloven. **Althans, dat was het plan.** De fanfare bracht ons naar een andere plek, nadat we al geruime tijd hadden stil gestaan toen we onderweg waren richting de kliniek.

Wat was er aan de hand? In de kliniek hadden alle collega's zich verzameld voor onze verloving. **Alles was versierd** en de taart stond klaar. Totdat er een moeder in onze bevallingskamer beviel van een baby die bij geboorte **meer dood dan levend** leek te zijn.

Snelle en adequate hulp was noodzakelijk. Iets wat niet altijd mogelijk is in onze kleine kliniek: rond deze tijd zou er (te) weinig personeel zijn om de benodigde levensreddende handelingen uit te voeren. Maar juist vandaag was het hele team aanwezig en is de baby **mede daardoor in leven gebleven**. Ondanks zeer langdurige ademhalingsproblemen. Hadden wij een speciale reden om juist vandaag te verloven? Nee. Was er een speciale reden? Ja, bij God gebeurt **niets toevallig**. Dankzij zijn besturing was iedereen aanwezig en vloaide er (zoals een collega het verwoordde) **leven uit onze verloving**. Na zo'n anderhalf uur vertraging kon het kliniektteam getuigen van deze wondere gebeurtenis. En hebben we onze verloving ook publiekelijk op Ugandese manier bekrachtigd. Hierbij heeft Laurentine niet alleen 'ja' geantwoord op mijn vraag of ze met mij wil trouwen, ook maakte ze de taart compleet door een puntstuk in te schuiven met daarop **'I will'** als antwoord op de vraag 'Will you marry me, Lauren(tine?)'.

We kijken terug op een **bijzondere avond**. We zijn dankbaar dat we (in de toekomst) samen mogen zijn en God ons **de weg naar Uganda** wijst. Maar ook wel diep onder de indruk hoe onze verloving indirect gebruikt werd om het leven van een kind in zeer kritieke toestand te redden. **Soli Deo Gloria!**

Van de thuisfrontcommissie (TFC)

Benefietconcert 22 juni

Terwijl Paul ondertussen al weer een aantal maanden in Uganda verblijft, worden de eerste acties al opgezet. Graag brengen we onder uw aandacht dat er op **22 juni 2024** een benefietconcert voor Paul wordt gehouden in de **Oude Kerk in Zwijndrecht, aanvang 19:30**. Zie de bijlage in de mail voor alle informatie.

Rommelroute Sint Laurens

Een tijdje terug hebben Leander en Jonna uit Sint Laurens geld opgehaald voor Paul en Noah's Ark tijdens een rommelroute, zie onderstaande foto's. Wat leuk dat jullie dit hebben gedaan en bedankt voor het mooie opgehaalde bedrag!

Tot slot willen we u blijven oproepen om een (periodieke) gift over te maken ten bate van het werk dat Paul mag doen in Uganda. Onderaan deze pagina vindt u de link naar zijn website om te kunnen doneren.

Steunen

Als vrijwilliger werk ik bij Noahs Ark om mij in te zetten voor de zwaksten van de samenleving. Medische zorg bereikbaar maken en van Gods liefde delen, dat is mijn missie. Neemt u ook deel aan deze missie?

Bidt u mee?

paulnijssse.nl/gebed

Steunt u mij financieel?

paulnijssse.nl/doneren

Meelezen = meeleven

paulnijssse.nl/nieuwsbrief